STAND DER MAAN.

7 September	....	LAATSTE KWARTIER
13 »	......	NIEUWE MAAN.
20 »	......	EERSTE KWARTIER.
28 »	......	VOLLE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
7 ZATURDAG . . .	's morg.	12-00	's av. 6-00
8 ZONDAG	»	12-58	» 6-53
9 MAANDAG . . .	»	1-56	» 7-56
10 DINGSDAG . . .	»	2-54	» 8-54

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. ZATURDAG, DEN 7den SEPTEMBER. N°. 72.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 30 Augustus 1833.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

Aan den Slaaf *Premiero*, bij den Doop genaamd *Nathanael*; toebehoord hebbende aan MARIE van MACNIEL.

Aan de Slaven *Olimpia* en *Willem*; toebehoord hebbende aan de minderjarige SOPHIA TIRION.

Aan de Slaven *Fannij*, *Jansie*, *Laurens*, *James*, *Mietje* en *Theresia*; toebehoord hebbende aan J. THIJM.

Aan de Slavinnen *Marijann* en *Marij*; toebehoord hebbende aan J. MILLER.

Aan de Slavin *Esther*; toebehoord hebbende aan J. H. STEEKDOORN.

Aan den Slaaf *Jan*, toebehoord hebbende aan J. W. BECKER c. s. qq.

Aan de Slaven *Jacoba*, *Karel* en *Karolina*; toebehoord hebbende aan J. F. DUREPEE.

Aan de Slavin *Antje*; toebehoord hebbende aan C. C. J. ADRIAANS.

Aan de Slavinnen *Christina Elisabeth* en *Elisabeth Rodolphina*; toebehoord hebbende aan J. H. LANCE; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

NATHANAEL VOLENBEEK.
OLIMPIA LIER.
WILLEM LIER.
FANNIJ HAARLO.
JOHANNA HAARLO.
LAURENTIUS HAARLO.
JAMES JACOBUS ESVELD.
MARIA ULFT.
THERESIA CHRISTINA KRUIJDAM.
MARIANNA OPDENDUUR.
ELISABETH MARIA OPDENDUUR.
ESTHER BLOEIMAN.
JAN BABBERIK.
JACOBA DREMPT.
KAREL DREMPT.
CAROLINA DREMPT.
ANTJE VAN DIGTEREN.
CHRISTINA ELISABETH VAN LOGHUIZEN.
ELISABETH RUDOLPHINA VAN LOGHUIZEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 3 September 1833.

De Gouvernements Secretaris, maakt bij deze bekend, dat op heden door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is genomen de navolgende resolutie:

» Gelet op de onderscheidene bij ons ingekomene verzoeken, om alnog Huizen met *Singels* provisioneel te mogen dekken of verdekken."

» Gezien Art. 4 der publicatie van het *Gemeente Bestuur der Kolonie* SURINAME, van 27 September 1832."

» In aanmerking nemende, dat de stremming van de gemeenschap met het Moederland welke in dit jaar door de politieke omstandigheden veroorzaakt geweest is, een aantal Ingezetenen, geheel buiten hun toedoen in de onmogelijkheid gesteld heeft, om zich ter dekking van de daken onbrandbare stoffen aan te schaffen."

» Willende de heilzame bedoeling der aangehaalde publicatie van het Gemeente Bestuur, zooveel in Ons is, met de belangen der goede Ingezetenen vereenigen."

» Gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van heden."

Heeft goedgevonden en verstaan:

» Den termijn van *twaalf* maanden, bij Art. 4 der aangehaalde publicatie vastgesteld, om provisioneel en tot behulp, de Huizen met *Singels* te mogen dekken, te verlengen tot den 31 Maart 1834, met bepaling wijders, dat, na voorschreve tijdstip, en alzoo te beginnen met den 1sten April 1834, de meer aangehaalde publicatie van het Gemeente Bestuur, van 27 September 1832, en wel, speciaal Art. 6 derzelve stiptelijk zal moeten worden toegepast."

» Wordende nu voor alsdan de Procureur Generaal met de handhaving van de nakoming derzelve belast."

Strekkende deze aankondiging om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud dier bepalingen bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 4 September 1833

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood voor de loopende maand bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 Cents, moet wegen 10 Oncen en ½ Lood.

En dat van 4 Cents, 5 Oncen ¼ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 5 September 1833.

De Gouverneur Generaal op den 12den dezer maand, naar de Districten *Nickerie* zullende vertrekken, heeft bij Resolutie van heden, n°. 1063/990, den Procureur Generaal gequalificeerd, om gedurende deszelfs afwezigheid, de functien van GOUVERNEUR GENERAAL waar te nemen.

Op last van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 5 September 1833.

Bij Resolutie van heden n°. 1061/988, is door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bepaald, dat, wanneer de Procureur Generaal om een of andere reden van *Paramaribo* afwezig is, de functien van dien Hoofd-Ambtenaar zullen worden waargenomen door Mr. GOVERT ALEXANDER VAN DER MEE, *Gouvernements Secretaris.*

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.
Den 6 September 1833.

Alzoo de navolgende personen zich b rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben vervoegd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven; te weten:

ISAK JACQUES DE MESQUITA voor den Slaaf *Jan*, hem in eigendom toebehoorende.

JOHAN FRIDRICH BETTEN, voor het Slaven Kind *Geertruida*, hem eigendom toebehoorende.

De Weduwe JEOSUA DE LA PARRA, voor den Slaaf *Willem* en de Slavin *Lea* en hare Kinderen en klein Kinderen *Johannes*, *Adjuba*, *Isaij* en *Pietje* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretensie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest; van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.
Den 4 September 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, is tot Apothecar van de derde klasse, bij het *Militair Hospitaal* van *Suriname* benoemd en aangesteld, de Assistent Apothecar bij hetzelve; FREDERIK ANDREAS BUCKER, zijnde de Chirurgijn van de derde klasse, BERNARD MAIJER van genoemde *Hospitaal*, overgeplaatst bij de Kompagnie Koloniale *Guides.*

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

(37486) Den 4den September 1833. L. THIJM qq. de uitlandige Weduwe J. PLANTEAU geb. THIJM, aan L. THIJM privé, van een Huis en Erf, aan de *Weidestraat*, L. D. N°. 239.

Idem. H. A. BUHK qq. de uitlandigen J. A. MEINAHLERS, aan L. A. DE MESQUITA, van een Erf en daarop staande Steenen Voeten, Put, enz., gelegen aan de *Waterkant*, L. D. N°. 334.

HIJPOTHEEK.

Den 30sten Augustus 1833. J. S. M. L. BEELDSNIJDER RAVEN, Weduwe W. W. BEELDSNIJDER RAVEN, *Eerste Hijpotheek*, ten behoeve JAN DE JAGER Ez. en H. A. BUHK, als Commissarissen eener Negotiatie, te vestigen op de Plantaadje *Fridericisgift* in rio *Saramacca.*

Paramaribo, 6 September 1833.
WENTHOLT,
Adj. Griffier.

De School-Commissie dezer Kolonie, geeft bij deze kennis aan de goede Ingezetenen, dat de plegtigheid der feestelijke uitreiking

van EEREPRIJZEN aan de meest verdienstelijke Leerlingen, op de onderscheidene openbare Leer-Scholen der Jeugd, zal plaats hebben op Woensdag den 12den September e. k., des voormiddags ten half 9 ure, in het Kerkgebouw der Moravische Broeder-Gemeente.

En strekt deze tot minnelijke uitnoodiging aan Vaders en Moeders, en allen die in dit Kinderfeest belang stellen.

Paramaribo, den 4 *September* 1833.

De Secretaris der School-Commissie,
C. A. BATENBURG.

(35444) A. SALOMONS, zal op Dingsdag om 9 uren, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Huisraden en een IJzeren Vuuraard.

Alsmede opgemaakte Dames Strooihoeden, 10½ kisten oude Rhijnwijn, 10 oxhoofden Steenkolen, eenige manden Seltsenwater, Liqueur kelders, en Havana Sigaren, voor rekening die het megte aangaan.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *Augustus* jl., zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht	9 personen.
» » Vrouwelijk »	10 »
Levenlooze 2.	
	19.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht	12 personen.
» » Vrouwelijk »	7 »
	19.

Gehuwd: 1 Paar.

NAAMLIJST DER PERSONEN, welke gedurende de maand *Augustus* jl. alhier aan *Paramaribo* zijn overleden.

Den 1sten, *Magdalena van Gardo*, bij den H. Doop genaamd, *Maria Magdalena van Gardo*, oud 43 jaren en 2 maanden.

Den 2den, *Johan Godfried Akkerman*, oud 93 jaren.

Idem, *Johann Georg Christiaan Löding*, oud 36 jaren.

Idem, *Fenette van Jacob van Goede*, oud 80 jaren.

Den 6den, *Martinus Bernard Davidzoon*, oud 1 jaar, 6 maanden en 13 dagen, zoon van *Serestina van Annetje van Castilho*.

Idem, *Reinhard Godlieb Schlichte*, oud 3 jaren en 17 dagen, zoon van *Friedarich Wilhelm Schlichte*.

Idem, *Jan Houtzager*, oud 15 jaren, (Milt. Hosp.)

Den 7den, *Martinus Hendrik Nikolaas*, oud 11 jaren, 2 maanden en 19 dagen, zoon van *Kwassiba Nicolaas*.

Den 8sten, *Esther Henriette Antoinetta Acohen*, oud 1 jaar, 7 maanden en 22 dagen, dochter van *Johanna Maria Cleman*.

Den 10den, *Rudolp Hendrik van Halm*, oud 84 jaren en 9 maanden.

Den 11den, Levenl. Kind van het Vrouwelijk Geslacht van *Catharina Louisa Anckele Zeegelaar*.

Den 12den, *Julia del Castilho*, oud circa 20 maanden, dochter van *Salomon del Castilho*.

Den 14den; *Jacobus Fredrik Rentz*, oud 46 jaren, 1 maand en 8 dagen.

Idem, *James*, oud 5 jaren en circa 1 maand, zoon van *Amalia Ogel*.

Idem, *Johanna Magdalena Balk*, oud 57 jaren, 7 maanden en 10 dagen.

Den 15den, *Amalia Cornelia van Thol*, oud 2 dagen, dochter van *Catharina Wilhelmina Arons*.

Den 20sten, *John Lobo*, oud circa 50 jr.

Den 22sten, *Pieter Erich*, oud 27 jaren, (Milt. Hosp.)

Den 23stee, Levenl. Kind van het Mannelijk Geslacht van *Afika van de L'Isle*.

Den 24sten, *Evertdina Carolina*, oud 4 jaren en 6 maanden, dochter van de wed. *Evert Soesman*.

Den 31sten, *Abraham Haim Nunes Nabaro*, oud 73 jaren.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, van 25 Junij.

De dagbladen zoowel als de Kamer der Gedeputeerden trekken thans door welgeschrevene en opwekkende verhandelingen de opmerkzaamheid van het publiek tot zich. De laatste zitting der Kamer scheen zelfs eenen naauwelijks verloopen tijd in het geheugen te roepen.

Het voor eenige dagen schier eenpariglijk aangenomene hervormings-ontwerp des Ministers van Oorlog, werd naderhand heviglijk aangevallen en zelfs de bitterste persoonlijkheden kwamen er op het tapijt, zoo zelfs, dat, indien men van den kant van het Ministerie niet met de grootste zorgvuldigheid ware te werk gegaan, een zonderling tooneel in de Kamer zoude hebben plaats gehad. De Heer de Bricqueville, bekend als een vijand der Bourbons, viel het nieuwe militaire stelsel met eene zoodanige woede aan, dat reeds in den beginne er groote beweging in het centrum heerschte, want de spreker gaf zijn voornemen te kennen van in eenen niet parlementairen toon te willen spreken. Weldra hoorde men ook het centrum als uit eenen mond *à l'ordre à l'ordre* roepen. Niettegenstaande liet zich echter de op alles voorbereide afgevaardigde niet afschrikken om zijn gevoelen aan den dag te leggen. De bekende geschiedenis der in Spanje gebeurde plunderingen, inzonderheid van schilderijen doelde regtstreeks op den Heer Soult, wiens liefhebberij voor de Spaansche school tot spreekwoord geworden was. — De Minister wilde antwoorden; zijne ambtgenooten, de Heeren Guizot en Barthe hielden hem echter hiervan terug en hij gaf gehoor aan hunnen raad.

MENGELINGEN.

LANDVERHUIZERS.

»*De liefde tot zijn land is ieder aangeboren*," zegt de Prins onzer Vaderlandsche dichters in zijn allerverdienstelijkst treurspel GYSBRECHT VAN AMSTEL; en geen dichter of redenaar heeft voor of na hem, ooit den invloed der ware vaderlandsliefde op het menschelijk karakter omschreven, zonder van dezen ingeschapen natuurtrek als een onwedersprekelijk bewijs der heilzame en volksheil bevorderende deugd te gewagen. Onze eeuw, zoo vruchtbaar in zeldzame en buitengewone verschijnselen, levert echter, ter opzigte van dien algemeenen stelregel, zeer in het oog loopende uitzonderingen op, zoo zelfs dat men bij sommige volken, vooral bij enkele Duitschers die anders zoo bijzonder sterk aan hunnen geboortegrond gehecht zijn, dat van hen het zoogenoemde *heimwee* ontleend is, het landverhuizen voor eenen hoogst noodzakelijken en onvermijdelijken burgerpligt is begonnen aan te merken, en met de vervulling van dien pligt het individueel, maatschappelijke en zedelijk geluk, in het naauwste verband is begonnen te beschouwen. Hoe veel duizende Duitschers heeft men, gedurende ettelijke jaren, hunnen geboortegrond niet eigenwillig zien verlaten en naar *Noord-Amerika* zien verhuizen om daar, met inspanning van vereenigde krachten, te gaan zoeken, wat zij, volgens hunne eenparige getuigenis te vergeefs op hunnen voorvaderlijken bodem zochten: rust, vrijheid en levensgenot? Hoe velen hebben wij er, na de verovering van *Algiers*, niet naar de Afrikaansche kust zien vertrekken om daar te genieten, wat hun eigen vaderland hun schaars of in geenen deele opleverde? Hoe velen zijn er, sedert vroegere jaren, om van geene andere rijken te gewagen, niet naar ons Vaderland komen afzakken, met opoffering der ingeschapen zucht, om op eigen Vaderlandschen bodem te wonen, te werken en te bestaan? Het zou ons op eenen te langen weg voeren, om na te gaan in hoe verre dit oneigenaardig en algemeen verlaten van den Vaderlandschen grond te billijken zij, en ons slechts bepalen tot de eenparige betuiging der meeste Duitsche landverhuizers, dat het hun niet langer mogelijk is in een' staat te wonen, in een land te leven, waar het despotismus, in spijt van volksverlichting en volksbeschaving, den redelijk vrijen mensch onder het ijzeren juk der harteloosste dienstbaarheid en slavernij, bij voortduring, doet gebukt gaan; waar eigendunkelijke gezagsaanmatiging al de levensvreugde van den arbeidzamen burger op de ondragelijkste wijze verbittert.

Zulk eene openhartige betuiging kwam ons nog dezer dagen voor, uit den mond van een' zeer beschaafden Wurtemberger, die met vijf honderd zijner landgenooten, in vijf schepen hier aangekomen, naar *Noord Amerika* verhuist, en ons zijne blijdschap betuigde, als onafhankelijk wereldburger den Nederlandschen grond te mogen betreden, waar zou veel goeds, zoo veel maatschappelijk geluk, zoo veel genot van ware bestaanbare volksvrijheid heerscht, en de inwoner des lands zich geenszins in de rampzalige noodzakelijkheid bevindt zijnen geboortegrond te verlaten, om elders rust, tevredenheid en dankwekkende levensvreugde te gaan zoeken.

Als een blijk zijner erkentelijkheid voor het betreden van onzen Vaderlandschen bodem, deelde hij ons de hier volgende ongekunsteld opregte beschrijving mede van hunne aankomst op het *Lobith*.

»Wij kwamen met onze schepen op het *Lobith*, op de grenzen van *Nederland* aan. Alle reisgenooten, waarvan het meerderdeel Wurtembergers zijn, schenen mij toe oneindig vergenoegder dan in *Manheim*. Ik bezag de omstreken van dit dorp en begaf mij vervolgens naar den burgemeester, die mij als een zeer regtschapen man voorkwam. Ik sprak met hem over onze reis en ons oponthoud alhier, en ontving van hem de verzekering, dat hij, zoo ver de grenzen van zijn bestuur zich uitstrekten, mij gaarne het verlangde dienstbetoon wilde bewijzen. Hierna ging ik het dorp zelve in oogenschouw nemen, dat zeer net en goed gebouwd is, en vond de inwoners, verre boven onze verwachting, minzaam, vriendelijk, dienstvaardig en liberaal. Ik bezocht de dorpschool. Gebouw, inrigting, onderwijzers heerschende orde en doeltreffend onderrigt, alles riep mij, als het ware, toe: *hier is het schoolonderwijs te huis!* Tot onze verwondering, (want bij ons te lande heb ik dikwijls geheel anders over *Holland* hooren spreken) kwamen de bewoners ons voor als regt gelukkige en met hun lot vergenoegde menschen, die zich in het genot der ware volksvrijheid mogen verheugen en de vruchten eener algemeene welvaart met dankbare harten genieten. Heil elk land, waar het regeringsbestuur het zich ten hoofdpligt stelt, voor het doeltreffendste onderwijs der jeugd te zorgen en te waken, dat met regt als de grondslag van ware volksbeschaving, als de kiem van maatschappelijk geluk kan beschouwd worden! Heil alle volken, bij wie de algemeene welvaart in vrijheid van handel en arbeid, in vlijt en wijze spaarzaamheid gelegen is; waar het gouvernement het volksgeluk als zijn eigen geluk beschouwt, en dit met alle krachten zoekt te bevorderen, niet slechts met betrekking tot het algemeen *materieel*, maar vooral ook met opzigt tot het algemeen *staatkundig* en *zedelijk* belang, hetwelk menschen tot christenen en christenen tot zedelijk vrije wezens, en zedelijk vrije wezens tot kinderen Gods maakt. Na dit alles hier in oogenschouw genomen te hebben, begaf ik mij weder naar den Rijnkant en naar onze schepen. Ik vond daar, onder anderen, eenige kinderen van 6—11 jaar bij elkander op grond zitten. Een van hen, een meisje, zoo ik meen, van elf jaar, stond op en vlocht eenen krans van goudsbloemen en korenbloemen, en bood mij dien, als de sierlijkste kroon aan. Ik ontving dit voor mijn gevoel dubbel streelend geschenk met dankbetuiging en maakte al de aanwezenden opmerkzaam op de veelbeteekenende kleuren dezer zoo kunstig zamengevoegde bloemen, vooral op het blaauw der schoone korenbloem, en besloot mijne uitlegging aldus: Gelijk de heldere hemel ons dezelfde hemelsche kleur als dit eenvoudig bloempje aanschouwelijk maakt, zoo rein, onbeneveld en zielbekorend zij en blijve onze liefde! Ik zette mij de aangeboden kroon op het hoofd en deelde met innig genot in de vreugde der gelukkige Nederlandsche jeugd."

Ter Drukkerij van GEBROEDERS RSERES.